

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2023 r.

Poz. 776

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 10 marca 2023 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa
wsparcia instytucjom finansowym**

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2506), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2707) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 7 marca 2023 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje art. 23 i art. 24 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2707), które stanowią:

„Art. 23. Przepisy art. 6 ust. 8a, 8b, 10a i 10b ustawy zmienianej w art. 7 stosuje się również do niezaspokojonych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy odpowiednio należności Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz należności Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu refinansowego.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 17, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 7 lipca 2022 r.;
- 2) art. 10, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 3) art. 1 pkt 30, art. 3, art. 4 pkt 2–4, art. 6, art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 13 pkt 1, art. 14, art. 15 i art. 19, które wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2022 r.;
- 4) art. 1 pkt 5 lit. b w zakresie art. 21 ust. 3 pkt 5, pkt 15 i pkt 24, art. 2 oraz art. 16 pkt 1–3, które wchodzi w życie z dniem 13 lutego 2023 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 10 marca 2023 r. (Dz. U. poz. 776)

USTAWA

z dnia 12 lutego 2009 r.

o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym

Art. 1. Ustawa określa formy, warunki i tryb udzielania przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym przeznaczonego na przedsięwzięcia mające na celu utrzymanie płynności płatniczej, w tym w związku z rozwojem akcji kredytowej banku krajowego, oraz wszczęciem przymusowej restrukturyzacji.

Art. 2. Instytucją finansową w rozumieniu ustawy jest:

- 1) bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 2324, 2339, 2640 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 180);
- 2) spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa oraz Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, o których mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 924, z późn. zm.¹⁾);
- 3) fundusz inwestycyjny w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1523, 1488, 1933, 2185 i 2640);
- 4) dom maklerski, o którym mowa w art. 95 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 1500, 1488, 1933, 2185 i 2640 oraz z 2023 r. poz. 180);
- 5) krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2283 i 2640);
- 6) fundusz emerytalny, o którym mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2342 i 2640);
- 7) podmiot w restrukturyzacji, o którym mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 2253).

Art. 3. 1. Wsparcie może być udzielane w formie:

- 1) gwarancji Skarbu Państwa;
- 2) pożyczek skarbowych papierów wartościowych;
- 3) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych z odroczonym terminem płatności;
- 4) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych z rozłożeniem płatności na raty;
- 5) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych w drodze oferty kierowanej do określonej instytucji finansowej;
- 6) odkupu skarbowych papierów wartościowych po cenie równej wartości nominalnej powiększonej o narosłe odsetki na dzień rozrachunku odkupu w drodze oferty kierowanej do podmiotu w restrukturyzacji.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może być udzielone wyłącznie bankowi krajowemu, spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej oraz Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej.

3. W celu zabezpieczenia wierzytelności wynikających z udzielonego wsparcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–5, minister właściwy do spraw finansów publicznych żąda ustanowienia zabezpieczenia gwarantującego zwrot pełnej kwoty wsparcia wraz z odsetkami.

4. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 3, może być ustanowione w formach przewidzianych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360, 2337 i 2339 oraz z 2023 r. poz. 326), ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 282), ustawie z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. z 2018 r. poz. 2017), ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 133) oraz zwyczajami przyjętymi w obrocie krajowym i zagranicznym.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1358, 1488, 1933, 2339 i 2640 oraz z 2023 r. poz. 180.

5. W przypadku ogłoszenia upadłości podmiotu, któremu Skarb Państwa udzielił wsparcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–5, albo otwarcia wobec takiego podmiotu postępowania układowego, przedmiot zabezpieczenia wierzytelności, o którym mowa w ust. 3, nie wchodzi do masy upadłości ani do masy układowej.

Art. 4. 1. Skarb Państwa może udzielić gwarancji spłaty kredytu refinansowego w rozumieniu art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 2025), zwanej dalej „gwarancją dla Narodowego Banku Polskiego”.

2. Gwarancja dla Narodowego Banku Polskiego może być udzielona do wysokości 50% pozostającej do spłaty kwoty kredytu refinansowego.

3. W przypadku ogłoszenia upadłości podmiotu, któremu Narodowy Bank Polski udzielił kredytu refinansowego, odnośnie do którego Skarb Państwa udzielił gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego, albo otwarcia wobec takiego podmiotu postępowania układowego, przedmiot zabezpieczenia kredytu refinansowego oraz przedmiot zabezpieczenia gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego nie wchodzi do masy upadłości ani do masy układowej.

Art. 5. 1. Skarb Państwa może udzielić gwarancji spłaty kredytów oraz linii kredytowych, zwanej dalej „gwarancją za instytucję finansową”, przyznanych przez:

- 1) bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucję kredytową – bankowi krajowemu w celu utrzymania przez ten bank wymogów wynikających z norm płynności płatniczej, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 2) Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową – spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej w celu utrzymania przez tę kasę rezerwy płynnej, o której mowa w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 3) bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucję kredytową – Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej na zasilenie funduszu stabilizacyjnego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, w celu utrzymania w systemie spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych rezerwy płynnej, o której mowa w art. 38 ust. 1 tej ustawy.

2. Instytucja kredytowa, bank zagraniczny oraz bank krajowy udzielający kredytu, o których mowa w ust. 1, nie mogą pozostawać z bankiem krajowym, któremu został przyznany kredyt lub linia kredytowa, w relacjach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14–16 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

3. Przez kredyt, o którym mowa w ust. 1, rozumie się również emisję lub wystawienie przez bank krajowy, spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową dłużnych papierów wartościowych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielać, w imieniu Skarbu Państwa, gwarancji spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wynikających z tytułu dłużnych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 3, wyłącznie dla papierów wartościowych wyemitowanych z terminem zapadalności nie krótszym niż 3 miesiące i nie dłuższym niż 5 lat.

Art. 6. 1. Gwarancja dla Narodowego Banku Polskiego oraz gwarancja za instytucję finansową obejmuje spłatę kredytu wraz z odsetkami umownymi oraz innymi kosztami związanymi z kredytem.

2. Gwarancja dla Narodowego Banku Polskiego oraz gwarancja za instytucję finansową nie może obejmować spłaty kredytu wraz z odsetkami, którego zabezpieczenie stanowią skarbowe papiery wartościowe oraz papiery wartościowe wyemitowane przez Narodowy Bank Polski – do wysokości ich wartości nominalnej.

3. W przypadku zabezpieczenia gwarancji, o których mowa w ust. 1, przelewem wierzytelności hipotecznych lub wierzytelności zabezpieczonych zastawami rejestrowymi na Skarb Państwa przechodzą odpowiednio hipoteki lub zastawy rejestrowe z dniem udzielenia tych gwarancji. Przepisów art. 79 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2023 r. poz. 146) i art. 17 ust. 1 zdanie drugie ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów nie stosuje się.

4. Do chwili ujawnienia cesjonariusza w odpowiednim rejestrze przelew wierzytelności, o którym mowa w ust. 3, jest bezskuteczny w stosunku do dłużnika rzeczowego. W razie wygaśnięcia hipoteki albo zastawu rejestrowego przed ujawnieniem cesjonariusza w odpowiednim rejestrze cedent jest obowiązany dokonać wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej albo zastawu rejestrowego z rejestru zastawów.

5. Z chwilą zawiadomienia sądu, sądu polubownego lub organu prowadzącego postępowanie administracyjne o przelewie wierzytelności na zabezpieczenie gwarancji, o których mowa w ust. 1, Skarb Państwa wstępuje z mocy prawa w miejsce instytucji finansowej do postępowań cywilnych, administracyjnych, sądowno-administracyjnych oraz przed sądami polubownymi, dotyczących przelanych wierzytelności, bez zezwolenia strony przeciwnej albo osoby trzeciej, która ma interes prawny.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do instytucji finansowej w zakresie wstąpienia w miejsce Skarbu Państwa do postępowań po spłacie należności z tytułu udzielenia gwarancji, o których mowa w ust. 1, na podstawie zaświadczenia wydanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

7. Z chwilą zaspokojenia należności Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu refinansowego, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim – w przypadku braku zaspokojenia Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego – na Skarb Państwa z mocy prawa przechodzi nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie tego kredytu, a w przypadku, w którym zabezpieczenie to stanowią wierzytelności, na Skarb Państwa z mocy prawa przechodzą także wszelkie prawa związane z tymi wierzytelnościami.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Skarb Państwa wstępuje z mocy prawa w miejsce Narodowego Banku Polskiego w stosunki prawne dotyczące przejętego zabezpieczenia. Przepisy ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.

8a.²⁾ Nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie kredytu refinansowego, o których mowa w ust. 7, nie wchodzi do masy upadłości oraz masy układowej do chwili zaspokojenia należności Skarbu Państwa.

8b.²⁾ Odsetki od wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego są zaspokajane z nadwyżki środków pieniężnych i pozostałego zabezpieczenia kredytu refinansowego, o których mowa w ust. 7, za czas opóźnienia do dnia ogłoszenia upadłości.

9. Z chwilą zaspokojenia należności Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego – w przypadku braku zaspokojenia Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu refinansowego, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, zabezpieczonego tą gwarancją – na Narodowy Bank Polski z mocy prawa przechodzi nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie tej gwarancji, a w przypadku, w którym zabezpieczenie to stanowią wierzytelności, na Narodowy Bank Polski z mocy prawa przechodzą także wszelkie prawa związane z tymi wierzytelnościami.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, Narodowy Bank Polski wstępuje z mocy prawa w miejsce Skarbu Państwa w stosunki prawne dotyczące przejętego zabezpieczenia. Przepisy art. 43a ust. 1–3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim stosuje się odpowiednio.

10a.³⁾ Nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie gwarancji, o których mowa w ust. 9, nie wchodzi do masy upadłości oraz masy układowej do chwili zaspokojenia należności Narodowego Banku Polskiego.

10b.³⁾ Odsetki od wierzytelności Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu refinansowego są zaspokajane z nadwyżki środków pieniężnych i pozostałego zabezpieczenia gwarancji, o których mowa w ust. 9, za czas opóźnienia do dnia ogłoszenia upadłości.

11.⁴⁾ W przypadku udzielenia gwarancji za instytucję finansową przepisy ust. 7–10b stosuje się odpowiednio.

Art. 7. Wypłaty z tytułu gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz z tytułu gwarancji za instytucję finansową są pomniejszane o spłaty kredytu dokonane przez kredytobiorcę oraz o kwoty uzyskane przez Narodowy Bank Polski, bank krajowy, bank zagraniczny, instytucję kredytową lub Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, w wyniku zaspokojenia się z przedmiotu zabezpieczenia tego kredytu.

Art. 8. Od gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz gwarancji za instytucję finansową jest pobierana opłata prowizyjna.

Art. 9. Do gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz do gwarancji za instytucję finansową nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1613 oraz z 2023 r. poz. 28 i 412), z wyjątkiem art. 31.

Art. 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w imieniu Skarbu Państwa, może udzielać pożyczek skarbowych papierów wartościowych.

Art. 11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w imieniu Skarbu Państwa, może udzielać wsparcia poprzez sprzedaż skarbowych papierów wartościowych z odroczonym terminem płatności, sprzedaż skarbowych papierów wartościowych z rozłożeniem płatności na raty lub sprzedaż skarbowych papierów wartościowych w drodze oferty kierowanej do określonej instytucji finansowej.

²⁾ Dodany przez art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2707), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

³⁾ Dodany przez art. 7 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 7 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi przez wydanie listu emisyjnego warunki emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 10 i 11, oraz sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.

2. List emisyjny zawiera w szczególności:

- 1) datę emisji;
- 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
- 3) jednostkową wartość nominalną;
- 4) walutę, w której może nastąpić emisja, lub sposób określenia waluty emisji;
- 5) cenę zbycia lub sposób jej ustalenia, o ile emisja nie następuje w celu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2;
- 6) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
- 7) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
- 8) datę, od której nalicza się oprocentowanie skarbowych papierów wartościowych tej emisji;
- 9) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.

Art. 13. Emisja skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 10 i 11, następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych papierów wartościowych.

Art. 14. 1. Do emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w niniejszej ustawie, nie stosuje się przepisów art. 95–97 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.⁵⁾).

2. Emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w niniejszej ustawie, nie wlicza się do limitów określonych w ustawie budżetowej.

3. Wartość nominalną zobowiązań z tytułu wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w niniejszej ustawie, zalicza się do długu Skarbu Państwa, zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 15. 1. Wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1–5, udziela, w imieniu Skarbu Państwa, na wniosek instytucji finansowej minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze umowy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę instytucji finansowej;
- 2) wysokość wnioskowanej kwoty wsparcia;
- 3) informacje o aktualnej sytuacji ekonomiczno-finansowej instytucji finansowej;
- 4) formy proponowanego zabezpieczenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić wsparcia po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego oraz Prezesa Narodowego Banku Polskiego, a w przypadku wsparcia udzielanego bankowi – również Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

5. Umowa o udzielenie wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, powinna określać w szczególności:

- 1) formę wsparcia;
- 2) wysokość wsparcia;
- 3) warunki wsparcia, w tym:
 - a) cele wykorzystania udzielonego wsparcia,
 - b) planowany rozwój akcji kredytowej, w przypadku gdy wsparcie udzielane jest bankowi krajowemu w związku z rozwojem tej akcji,
 - c) ograniczenia w zakresie wypłaty dywidendy,
 - d) ograniczenia w zakresie polityki płacowej wobec członków organów instytucji finansowej oraz kadry kierowniczej;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1692, 1725, 1747, 1768, 1964 i 2414 oraz z 2023 r. poz. 412.

- 4) formę zabezpieczenia wierzytelności wynikających z udzielonego wsparcia;
- 5) koszty ponoszone przez instytucję finansową związane z udzieleniem wsparcia, w tym wysokość opłaty prowizyjnej;
- 6) okres, na jaki udziela się wsparcia.

6. Komisja Nadzoru Finansowego wykonuje kontrolę nałożonych na instytucję finansową w umowie o udzielenie wsparcia warunków, w tym ograniczeń.

6a. Zasady wykonywania kontroli, w przypadku wsparcia udzielonego podmiotom, o których mowa w art. 2 pkt 2, określa umowa o udzielenie wsparcia.

7. Odmowa udzielenia wsparcia nie stanowi podstawy roszczeń instytucji finansowych oraz osób trzecich wobec Skarbu Państwa.

Art. 15a. 1. Wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6, może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, minister właściwy do spraw finansów publicznych na polecenie Rady Ministrów. Wsparcie jest udzielane, o ile zostaną zabezpieczone środki na ten cel w budżecie państwa.

2. W celu udzielenia wsparcia, o którym mowa w ust. 1, Bankowy Fundusz Gwarancyjny składa wniosek do Rady Ministrów przed dniem wszczęcia przymusowej restrukturyzacji instytucji finansowej. Wniosek powinien zawierać w szczególności:

- 1) liczbę, wartość nominalną, nazwę skróconą i kod ISIN skarbowych papierów wartościowych mających być przedmiotem umowy odkupu;
- 2) proponowany termin, do którego powinna być zawarta umowa odkupu skarbowych papierów wartościowych z podmiotem w restrukturyzacji;
- 3) uzasadnienie zastosowania wsparcia w celu wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w szczególności wykazanie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, że bez wsparcia Skarbu Państwa nie jest w stanie spełnić wymogów związanych z przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji.

3. Rada Ministrów rozpatruje wniosek niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni od dnia jego otrzymania. O podjętej decyzji Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest informowany niezwłocznie. W przypadku konieczności notyfikacji wsparcia jako pomocy publicznej, z odpowiednim wnioskiem wystąpi Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

4. Do udzielenia wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6, stosuje się odpowiednio przepisy art. 15 ust. 4 i 5. Przepisu art. 3 ust. 3 nie stosuje się.

5. W przypadku udzielenia wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6, różnica pomiędzy ceną odkupu równą wartości nominalnej odkupywanych skarbowych papierów wartościowych a ich ceną wynikającą z ostatniego kursu obowiązującego na rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowym organizowanym przez ministra właściwego do spraw budżetu z dnia zawarcia umowy odkupu stanowi wydatek budżetu państwa i jest zaliczana do wydatków na pomoc publiczną. W przypadku gdy w dniu zawarcia umowy odkupu nie został ustalony kurs dla skarbowych papierów wartościowych będących przedmiotem odkupu, stosuje się odpowiednio przepisy art. 11 ust. 1a ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych. Wydatki, o których mowa w zdaniu pierwszym, nie są zaliczane do wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa, o których mowa w art. 124 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

6. Odmowa udzielenia wsparcia nie stanowi podstawy roszczeń Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, podmiotu w restrukturyzacji oraz podmiotów trzecich wobec Skarbu Państwa.

Art. 16. 1. Na podstawie dokumentów związanych z wierzytelnością Skarbu Państwa z tytułu udzielonego wsparcia minister właściwy do spraw finansów publicznych może wystawić tytuł wykonawczy.

2. W tytule wykonawczym należy oznaczyć:

- 1) organ, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona;
- 2) dłużnika zobowiązanego do zapłaty;
- 3) wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności;
- 4) datę wystawienia tytułu wykonawczego;
- 5) umowę, z której wynikają dochodzone roszczenia;
- 6) wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia.

3. Tytuł wykonawczy należy opatrzyć pieczęcią organu wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w jego imieniu.

4. W przypadku egzekucji przeciwko kilku osobom lub z kilku części składowych majątku dłużnika można wystawić dalsze tytuły wykonawcze.

Art. 17. Jeżeli dług wynikający z udzielonego przez Skarb Państwa wsparcia przejdzie na osobę trzecią lub gdy obowiązek spełnienia świadczenia z tytułu udzielonego wsparcia przeszedł na tę osobę w wyniku spadkobrania lub przekształcenia osoby prawnej, podstawą prowadzenia egzekucji przeciwko takiej osobie może być tytuł wykonawczy oparty na tytule wykonawczym, o którym mowa w art. 16.

Art. 18. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa w celu realizacji zadań wynikających z przepisów niniejszej ustawy.

Art. 19. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przedstawia komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu kwartalną informację o podejmowanych działaniach będących realizacją postanowień niniejszej ustawy w terminie 30 dni od zakończenia kwartału.

Art. 20. (uchylony)

Art. 21. (pominięty)

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia⁶⁾.

⁶⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 13 marca 2009 r.